

Klima-, Energi- og Forsyningsudvalget
Christiansborg
1240 København K

Ministeren

Dato
31. maj 2023

J nr. 2023 - 2654

Klima-, Energi- og Forsyningsudvalget har i brev af 31. maj stillet mig følgende spørgsmål L 115 spørgsmål 119, som jeg hermed skal besvare. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Theresa Scavenius (Alt.).

Spørgsmål 119

Hvis konkurrencemodellen måtte føre til, at fx de to anlæg med størst gæld går konkurs, vil det indebære strandede omkostninger på op mod 4 mia. kr., samtidig med at anlæggene efterfølgende kan genstartes med nye ejere. Ministeriets udmeldinger om, at der ikke kan blive tale om strandede omkostninger uden klimagevinster, kan derfor også på dette punkt ende med at have været vildledende. Vil ministeren redegøre herfor, herunder lave en juridisk vurdering af om ministeransvarlighedsloven er blevet brudt?

Svar

Af svar på KEF L 115 spørgsmål 64 fremgår det:

”Der er foretaget følsomhedsberegning af hhv. importprisen, niveau for VE-prisloft, effektivisering og strandede omkostninger, da beregningerne er særligt følsomme over for disse antagelser, og antagelserne er behæftet med betydelig usikkerhed, jf. tabel 3.

[...]

Der er er stor forskel på, hvor gældsatte de enkelte affaldsforbrændingsanlæg er, og deraf hvor meget restgæld, der ikke vil kunne tilbagebetales ved en potentiel konkurs.”

På den baggrund kan det præciseres, at de strandede omkostninger vil afhænge af hvilke konkrete anlæg, der lukker.

Af svar på KEF L 115 spørgsmål 64 fremgår det desuden, at det i beregningerne lægges til grund at:

”En konkurrenceudsættelse vil medføre, at anlæg, der ikke er konkurrencedygtige og dermed rentable, vil lukke. Det kan ske umiddelbart i forlængelse af konkurrenceudsættelsen eller løbende, hvis det er muligt for anlægget at reducere det samlede tab ved at opretholde driften.”

**Klima-, Energi- og
Forsyningsministeriet**

Holmens Kanal 20
1060 København K

T: +45 3392 2800
E: kefm@kefm.dk

www.kefm.dk

Side 1/3

Af svar på KEF L 115 spørgsmål 70 uddybes det yderligere:

”Det forudsættes, at forbrændingsanlæg efter konkurrenceudsættelsen vil agere økonomisk rationelt og maksimere deres overskud. På den baggrund antages anlæg at indgå på markedet, såfremt markedsprisen overstiger deres reservationspris, og udgå af markedet, såfremt markedsprisen er lavere end deres reservationspris. Anlæggenes reservationspris angiver her anlæggenes løbende omkostninger fratrukket indtægter, og afhænger således af deres fremtidige omkostninger og energiindtægter. [...]”

Det kan på den baggrund uddybes, at affaldsforbrændingsanlæggene forudsættes at fortsætte i drift, såfremt det skønnes rentabelt. Der er i beregningerne ikke skønnet over konkrete kommunale valg fx hvorvidt en kommune evt. vælger at sælge et rentabelt konkurrencedygtigt anlæg med høje finansielle omkostninger og derved tage et initialt tab, frem for at have et løbende underskud. Et sådant videresalg antages dog som udgangspunkt ikke at påvirke den samlede kapacitetstilpasning, men kan have betydning for hvorvidt et eventuelt tab stammer fra løbende underskud på affaldsforbrændingsanlæg eller strandede omkostninger ved frasalg af anlæg.

Det kan yderligere uddybes, at der i beregningerne tages højde for, at konkurrencedygtige anlæg kan øge deres kapacitetsudnyttelse. Det er dog Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets samlede vurdering, at effekten fra, at ikke-konkurrencedygtige anlæg lukker, overstiger effekten fra, at effektive anlæg øger deres kapacitetsudnyttelse, hvorfor der skønnes en samlet nedgang i den samlede affaldsforbrændingskapacitet. Der henvises i øvrigt til svar på KEF L 115 spm. 64, hvor der skønnes en reduktion i affald til forbrænding på tværs af alle følsomhedsanalyser.

Principperne for en ministers ansvar er helt grundlæggende elementer i det danske folkestyre og beskrives både i grundloven og i ministeransvarlighedsloven. Mens det politiske ministeransvar defineres i grundlovens § 15, er det retlige ministeransvar beskrevet i ministeransvarlighedsloven. Det følger af § 5, stk. 2, i ministeransvarlighedsloven, at en minister ikke må give Folketinget urigtige eller vildledende oplysninger. En minister må heller ikke under Folketingets behandling af en sag fortie oplysninger, der er af væsentlig betydning for, at Folketinget kan bedømme sagen.

Det er, *jf. gennemgangen ovenfor*, min helt klare opfattelse, at Folketinget har fået korrekt og fyldestgørende information i denne sag. Jeg henviser i den forbindelse til det af Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets offentliggjorte dokumentationsnotat, der indeholder en detaljeret gennemgang af metoder, antagelser, forudsætninger, data m.v.

Med venlig hilsen

Lars Aagaard